

Kitab Daniel - Nomer Salapan Puluh Tilu

Muka Trilogi Nubuat Roma: Ti Paganisme Kuna nepi ka Panipuan Modéren

Jeff Pippenger

2024-02-26

Kitab Daniel nétélakeun yén Romalah anu nangtukeun éta titingalian, sarta pamahaman éta ditentang ku kaum Protestan dina sajarah Millerite nalika William Miller ngaidentifikasi kanyataan ieu. Dina poé-poé panungtung, tetep waé Romalah anu nangtukeun éta titingalian, jeung ayeuna Adventisme Laodisea nyangga pamadegan Protestan anu geus ragrag yén para garong ti umat anjeun téh Antiochus Epiphanes. Umat perjangjian anu keur diliwatan dina sajarah Millerite nolak bebeneran anu sarua pisan, anu ayeuna ditolak ku umat perjangjian dina poé-poé panungtung anu ayeuna keur diliwatan. Suleman ngedalkeun éta kalayan merenah:

Anu geus aya, éta-éta kénéh nu bakal aya; jeung anu geus dipigawé, éta-éta kénéh nu bakal dipigawé deui; jeung taya anu anyar di handapeun panonpoé. Naha aya hiji hal anu bisa disebut, Tingali, ieu anyar? Eta geus aya ti baheula kénéh, saméméh urang aya. Pandita 1:9, 10.

Dina titingalian nubuat, aya tilu manifestasi Roma, sarta dua manifestasi anu kahiji nangtukeun ciri-ciri anu katilu, sabab kayaktian diteguhkeun ku kasaksian dua.

Tapi lamun manéhna teu daék ngadéngékeun ka anjeun, bawa deui saurang atawa dua urang deui sareng anjeun, supaya ku sungut dua atawa tilu urang saksi, unggal kecap jadi ditetepkeun. Mateus 18:16.

Agama Roma kahiruanyéta paganisme, sarta paganisme téh hiji pamalsuan tina agama anu sajati. Ieu lain pamalsuan tepi ka sarua pisan jeung harti duit palsu sakumaha ilahar kahartos, sabab saéstuna paganisme mah henteu mintonkeun kamiripan jeung agama anu sajati. Tapi sacara profétis éta miboga ciri-ciri pamalsuan. Kota Roma téh pamalsuan ti Yerusalem, sarta éta boga hiji kuil (Pantheon) anu jadi pamalsuan tina Bait Allah di Yerusalem. Prakték-prakték kaagamaan paganisme téh henteu disucikeun sarta sipatna iblisiah, tapi éta ngagambarkeun prakték-prakték kaagamaan palsu Iblis. Kapala agama Roma kahiruanyéta gelar Pontifex Maximus. “Pontifex Maximus” asalna nuduhkeun ka imam agung agama nagara Romawi di Roma kuna, anu asal-usulna ngambah ka mangsa awal Républik Romawi. Sapanjang waktu, éta jadi pakait jeung kawenangan pulitik jeung kaagamaan, sarta ahirna mekar jadi gelar anu kiwari dipaké ku Paus dina Garéja Katolik Roma.

Gelar imam agung Roma kahiruanyéta Pontifex Maximus, sarta éta ogé mangrupa gelar imam agung Roma kapausan, jeung éta téh istilah Latin anu hartina “Nu Pangagungna tina Pontif Tertinggi.” Anjeunna nyaéta imam agung agama nagara Romawi, hususna kultus déwa Yupiter. Pontifex Maximus miboga kawenangan jeung tanggung jawab kaagamaan anu penting, kaasup ngawasan rupa-rupa ritus kaagamaan jeung mastikeun lumangsungna kalénder kaagamaan Romawi kalayan saestuna. Pontifex Maximus nyaéta kapala College of Pontiffs (Collegium

Pontificum), nyaéta hiji golongan imam anu tanggung jawab napsirkeun jeung ngajaga ritus-ritus agama Romawi.

Pandita agung boh Roma kapir boh Roma kapausan nya éta Pontifex Maximus; ku kituna, gelar kapala Roma modéren ogé, sacara lumrah, bakal Pontifex Maximus. Agama Roma kapir nya éta kapisisme, jeung agama Roma kapausan nya éta, tur nepi ka kiwari kénéh mangrupa, kapisisme, sanajan disamunikeun ku pangakuan kana Kakristenan; sarta agama Roma modéren dina poé-poé panungtung bakal mangrupa kapisisme, disamunikeun ku pangakuan kana Kakristenan.

Boh Roma kapirca boh Roma kapausan miboga hiji jangka waktu anu tangtu pikeun maréntah kalawan kakawasaan anu pangluhurna. Roma kapirca bakal maréntah kalawan kakawasaan anu pangluhurna salila tilu ratus genep puluh taun, pikeun ngawujudkeun nubuat ngeunaan waktu dina Daniel pasal sabelas, ayat dua puluh opat.

Manehna bakal asup kalayan tengtrem, malah nepi ka tempat-tempat anu pangsuburna di éta propinsi; sarta manehna bakal ngalakonan hal anu teu kungsi dipigawé ku karuhunna, boh ku karuhun-karuhunna deui; manehna bakal ngabagikeun ka maranéhna rampasan, jarahan, jeung kakayaan; enya, manehna bakal ngarancang tipu dayana ngalawan benteng-benteng anu kuat, ngan pikeun sawatara waktu. Daniel 11:24.

Pokok ayat ka dua puluh opat téh nyaéta Roma kapir, sabab maranéhna jadi poko dina ayat ka genep welas, sarta tetep jadi poko nepi ka ayat ka tilu puluh hiji. Kami baris ngabahas ayat-ayat ieu sacara husus dina tulisan-tulisan anu bakal datang, tapi di dieu kami ngan saukur nunjukkeun yén nubuatan geus ngaidéntifikasi yén Roma kapir bakal maréntah kalawan pangluhurna salila tilu ratus genep puluh taun, sakumaha digambarkeun ku Roma anu “ngararancang” “rupa-rupa akalna ngalawan benteng-benteng anu kuat, nepi ka hiji mangsa.” Kecap anu ditarjamahkeun jadi “ngalawan” sabenerna hartina “ti,” sarta ayat éta nyebutkeun yén Roma bakal ngarahkeun dunya “ti” “benteng-benteng anu kuat,” nyaéta Kota Roma, sarta éta bakal dipigawé salila hiji “mangsa”, anu nyaéta tilu ratus genep puluh taun.

Roma kapir mimiti maréntah kalawan kakawasaan pangluhurna dina Perang Actium, taun 31 SM, sarta terus maréntah kalawan kakawasaan pangluhurna nepi ka taun 330 M, nalika Konstantinus mindahkeun ibu kota kakaisaran ti benteng Kota Roma ka Kota Konstantinopel. Ti harita kakaisaran mimiti asup kana kamunduranana anu kawentar goréng. Kota Roma téh “benteng” profétis pikeun Roma kapir, sarta nalika éta maréntah ti kota éta, manéhna teu bisa dikalahkeun. Dina peperangan anu lumangsung sanggeus Konstantinus mindahkeun kakawasaan, Kota Roma jadi sasaran serangan pikeun Genseric jeung suku-suku barbar anu ngalulugu, anu dilambangkeun ku opat Tarompét kahiji dina Wahyu pasal dalapan.

Ku sabab ieu, dina Daniel pasal sabelas, ayat tilu puluh hiji, “panangan-panangan” (Roma kapir) anu ngadeg pikeun kapapaan, mimitina ngotorkeun “tempat suci kakuatan.” Kota Roma téh “tempat suci kakuatan” sacara nubuat boh pikeun Roma kapir boh pikeun Roma kapapal, sabab dina taun 330, ku dipindahkeunana kakawasaan kapir ka Konstantinopel, Kota Roma ditinggalkeun ka Roma kapapal anu keur naék. Ku sabab ieu, Wahyu pasal tilu welas, ayat dua nyebutkeun yén naga (Roma kapir) mikeun “tahta”-na ka Roma kapapal. “Tahta” téh tempat hiji

kakawasaan maréntah, sarta ti taun 538 nepi ka 1798, Roma kapapal maréntah kalayan pangawasa anu pangluhurna, sakumaha Roma kapis kungsi maréntah kalayan pangawasa anu pangluhurna salila “sawaktos”.

Nubuat nétélakeun hiji mangsa waktu nu tangtu nalika Roma kapis jeung Roma kapausan duanana bakal maréntah kalayan kakawasaan pangluhurna, sarta nalika maranéhna ngalakukeun kitu, éta bakal ti korsi kakawasaan maranéhna, nya éta Kota Roma. Teu kaéléhkeunana Roma kapis réngsé nalika maranéhna ninggalkeun Kota Roma, anu nandaan tungtungna tilu ratus genep puluh taun, anu dina ayat ka dua puluh opat digambarkeun minangka “sawaktu,” sarta nalika sarébu dua ratus genep puluh taun pamaréntahan kapausan réngsé dina taun 1798, Napoleon maréntahkeun sangkan paus dicandak kaluar ti Kota Roma, sarta anjeunna pupus dina pangbuangan.

Roma kapis jeung Roma Kapapaan netepkeun yén Roma modéren bakal maréntah kalawan kakawasaan pangluhurna salila hiji mangsa nubuat nu tangtu dina poé-poé panungtungan. “Waktu geus euweuh deui”, tapi mangsa panyiksa kapapaan dina poé-poé panungtungan téh mangrupa hiji mangsa nu tangtu, nu dimimitian ku hukum Minggu nu bakal geura datang di Amérika Sarikat sarta terus lumangsung nepi ka mangsa kasempetan manusa ditutup, nalika Mikail nangtung sarta ngucapkeun, “Anu teu adil, sina tetep teu adil kénéh: jeung anu kotor, sina tetep kotor kénéh: jeung anu bener, sina tetep bener kénéh: jeung anu suci, sina tetep suci kénéh.”

Roma kapis jah nyiksa urang Kristen di Colosseum di Kota Roma salila sajarahna nu pinuh ku getih, sarta para sajarawan Kristen ngira-ngira yén dina Jaman Poék pamaréntahan kapausan saratus juta martir dipaéhan ku kapausan, tapi kapausan nampik éta klaim sarta netepkeun perkiraanna kira-kira lima puluh juta. Roma kapis jeung Roma kapausan duanana nyiksa umat Allah nu satia, sarta Roma modern ogé bakal nyiksa umat Allah nu satia dina poé-poé panungtungan.

“Loba anu bakal dipanjara, loba anu bakal ngalungsur nyalametkeun nyawa maranéhna ti kota-kota jeung désa-désa, sarta loba anu bakal jadi martir demi Kristus ku nangtung ngabéla bebeneran.” Selected Messages, buku 3, 397.

Roma kapis ngungkulan tilu halangan géografis nalika nyekel kakawasaan dunya. Roma kapausan ngungkulan tilu halangan géografis nalika nyekel kakawasaan dunya. Roma modern ngungkulan Raja ti Kidul (Uni Soviét anu ateistis) dina taun 1989, sarta saterusna baris ngagulingkeun tanah anu mulya (Amérika Sarikat) dina hukum Minggu anu geura sumping. Sanggeus éta, manéhna baris ngungkulan Mesir (sakuliah dunya).

“Sadaya masarakat keur kabagi kana dua golongan gedé, nyaéta anu taat jeung anu henteu taat. Di antara golongan nu mana urang bakal kapanggih?”

“Jalma-jalma anu miara parentah-parentah Allah, jalma-jalma anu hirup lain ku roti wungkul, tapi ku unggal firman anu kaluar tina sungut Allah, nya éta nu ngawangun jamaah Allah anu hirup. Jalma-jalma anu milih nuturkeun Antikristus téh jadi rahayat murtad anu agung. Ngabaris di handapeun panji Sétan, maranéhna ngalanggar hukum Allah, sarta ngarah batur supaya ngalanggarkeun éta. Maranéhna narékahan pikeun ngawangun hukum-hukum bangsa-bangsa ku cara kitu, nepi ka manusa némbongkeun kasatiaanna ka

pamaréntahan-pamaréntahan dunya ku cara ngalalaworakeun hukum-hukum karajaan Allah.”

“Setan keur ngabelokkeun pikiran ku patalékan-patalékan anu henteu penting, supaya maranéhna ulah ningali kalayan tetempoan anu écés tur jelas perkara-perkara anu kacida gedéna pentingna. Musuh téh keur ngarencanakeun pikeun ngajiret dunya.

“Nu disebut dunya Kristen téh bakal jadi panggung kajadian-kajadian anu agung jeung nangtukeun. Jalma-jalma nu nyekel kakawasaan bakal nyieun undang-undang pikeun ngadalikeun nurani, nurutkeun conto kapausan. Babulon bakal ngajadikeun sakabéh bangsa nginum anggur amarah tina cabulna. Unggal bangsa bakal kalibet.” Manuscript Releases, volume 1, 296.

Pikeun ngabéla bebeneran anu ngaidentifikasi “tanah anu mulya” dina Daniel pasal sabelas ayat opat puluh hiji minangka lambang Amérika Serikat, Singa ti kaom Yuda muka ka para murid nubuat poé-poé panungtungan prinsip panerapan tilu lapis tina nubuat. Cahaya tina genep ayat panungtungan éta geus diteguhkeun ku nerapkeun sajarah anu dilambangkeun ku “anu sapopoé” dina kitab Daniel, sakumaha dipidangkeun dina Daniel sabelas ayat tilu puluh hiji, kana genep ayat panungtungan dina éta pasal. Bebeneran dasar anu sarua (“anu sapopoé”), anu jadi konci tina kerangka nubuat Miller, ogé ngahasilkeun kerangka nubuat poé-poé panungtungan. Kerangka Miller dumasar kana dua kakawasaan nu ngancurkeun, nyaéta paganisme jeung kapapaan, anu nganiaya umat Allah; sedengkeun kerangka poé-poé panungtungan dumasar kana tilu kakawasaan nu ngancurkeun anu nganiaya umat Allah dina poé-poé panungtungan.

Kanaékan pangaweruh anu digambarkeun dina genep ayat panungtung Daniel sabelas, anu ngagambarkeun kanaékan pangaweruh anu sumping dina taun 1989, sarta anu digambarkeun ku Walungan Hiddekel, ditampik ku musuh-musuh kayaktian. Panolakan éta ngantarkeun kana pamahaman ngeunaan prinsip panerapan rangkep tilu tina nubuat, anu mimiti dipikawanoh minangka panerapan rangkep tilu ngeunaan Roma, nyaéta jejer anu netepkeun titingalian sajarah kenabian.

Di tempat anu teu aya titingalian, rahayat jadi binasa; ari sing saha anu ngajaga hukum, bagja manéhna. Siloka 29:18.

Panerapan rangkep tilu tina tilu manifestasi Roma nétélakeun yén agama Roma kahirup jeung Roma kapapaan téh nyaéta kahirupisme, sarta yén agama maranéhna diparéntah ku saurang lalaki anu nyandang gelar Pontifex Maximus. Dua manifestasi Roma éta nétélakeun yén tilu kakawasaan géografis disingkirkeun heula saméméh maranéhna maréntah kalayan kakawasaan pangluhurna salila hiji mangsa anu geus ditangtukeun, sarta yén maranéhna bakal maréntah ti kota Roma anu tujuh pasir, anu mangrupa tempat suci kakuatan maranéhna. Duanana méré kasaksian kana kanyataan yén maranéhna nganiaya umat Allah anu satia. Ku kituna, dumasar kana dua saksi ieu urang nyaho yén agama Roma modéren bakal jadi kahirupisme, sarta yén manéhna bakal dipingpin ku paus Roma anu gelarna Pontifex Maximus.

Saméméh palacur agung éta nyekel kakawasaan sarta maréntah kalawan pangluhurna, Roma modéren kudu ngungkulan tilu halangan, sarta halangan anu kahiji nyaéta sajarah nu geus kaliwat ku runtuhna Uni Soviét dina taun 1989, nyaéta musuh Roma anu ateistis anu ngalawan kakawasaan

Roma di Éropa. Halangan salajengna bakal digulingkeun dina hukum Minggu anu geura datang di Amérika Sarikat, tuluy Perserikatan Bangsa-Bangsa bakal masrahkeun kakawasaanana ka Roma modéren pikeun sakeudeung waktu. Sanggeus éta leres-leres ditahtakeun, panganiayaan dina poé-poé panungtungan bakal lumangsung.

Kitab Daniel, sarta utamina Wahyu pasal dalapan, nyayagikeun ciri-ciri nubuat ngeunaan Roma, anu nyumbang kana pamahaman anu leres ngeunaan Roma modéren. Salah sahiji ciri éta nyaéta pamisahan Kakaisaran Romawi jadi Wétan jeung Kulon, sakumaha dilaksanakeun ku Constantine dina taun 330. Roma pagan jeung Roma kapausan, lamun ditempo babarengan, ogé nyarita ngeunaan sipat rangkep dua Roma. Pamisahan ku Constantine anu ngahasilkeun Roma kulon jeung Roma wétan mangrupa saksi kadua pikeun Roma pagan jeung Roma kapausan. Constantine netepkeun kakawasaan sipil di wétan, sarta ngantep kakawasaan garéjawi di kulon. Roma pagan ngagambarkeun tata nagara, sarta Roma kapausan ngagambarkeun tata garéja. Wétan nyaéta tata nagara, kulon nyaéta tata garéja, sakumaha dilambangkeun ku beusi jeung taneuh liat dina Daniel dua, atawa tanduk jalu jeung tanduk bikang dina Daniel dalapan, atawa sato galak pamangsa dina Daniel tujuh, jeung sato-sato tempat suci dina Daniel dalapan.

Roma Modern ogé bakal miboga sipat anu dua rupa, diwangun ku gabungan garéja jeung nagara, beusi jeung taneuh liat, sarta kakawasaan garéja jeung kakawasaan nagara, tapi Roma Modern ogé miboga sipat anu tilu rupa. Dina Wahyu pasal dalapan, boh Roma kulon boh Roma wetan sacara harfiah jeung sacara simbolis kabagi jadi tilu. Konstantinus anu maréntah ti Roma wetan sacara harfiah ngabagi karajaanna ka tilu putrana, sarta Roma kulon sacara simbolis digambarkeun ku panonpoé, bulan, jeung béntang-béntang anu ngagambarkeun wangun pamaréntahan tilu rupa anu dipaké ku Kakaisaran Roma. Ku kituna, Roma Modern, sanajan mangrupa dua rupa dina kakawasaan garéja jeung kakawasaan nagara, ogé bakal ngagambarkeun hiji persatuan tilu rupa anu dilambangkeun ku naga, sato galak, jeung nabi palsu.

Pintonan-pintonan Roma kapidir jeung Roma kapausan nandaan pajeulitna susunan nubuat tina Roma Modéren ahir. Ieu téh pasatuan tilu rupa anu lumangsung dina hukum Minggu nu baris geura datang, anu mingpin dunya ka Armagedon. Ieu téh “Image of the Beast” sadunya anu jadi lambang gabungan Garéja jeung Nagara. Huluna nyaéta Pontifex Maximus, anu maréntah ti Kota Roma, anu mangrupikeun korsi kakawasaanana. Kawibawaan sipil jalma durhaka éta bakal disadiakeun ku Perserikatan Bangsa-Bangsa, sarta dunya bakal dipaksa narima sistem antikristus anu tilu rupa, tapi dua unsur, ku kakawasaan maksa ti Amérika Sarikat. Ku kituna, sakumaha Roma kapidir (naga) dina Wahyu pasal tilu welas ayat dua, mikeun ka kapausan “kakawasaanana, korsi, jeung kawibawaan anu gedé”, Amérika Sarikat, sakumaha dilambangkeun ku Roma kapidir, ngalaksanakeun tilu pagawéan anu sarua pikeun Roma modéren. Korsi nyaéta Kota Vatikan di kota tujuh pasir, nyaéta Roma, kawibawaanana nyaéta Perserikatan Bangsa-Bangsa, jeung kakawasaanana nyaéta Amérika Sarikat. Babarengan maranéhna mingpin dunya ka hiji tempat dimana kapausan “shall come to his end, and none shall help him”.

Urang baris neraskeun ieu panalungtikan dina artikel saterusna.

Sarta malaikat nu kagenep ngocorkeun bokorna ka walungan gedé Éfrat; sarta caina jadi saat, supaya jalan pikeun raja-raja ti wetan disadiakeun. Tuluy kaula nempo tilu roh najis siga bangkong kaluar tina sungut naga, sarta tina sungut sato galak, sarta tina sungut nabi palsu. Sabab maranéhna téh roh-roh sétan, anu ngalakukeun mujijat-mujijat, anu indit ka raja-raja di bumi jeung di sakuliah dunya, pikeun ngumpulkeun maranéhna kana peperangan dina poé gedé Allah Nu Mahakawasa éta. Tenjo, Kami datang kawas maling. Bagja jalma anu jagjag, sarta ngajaga pakeanana, ulah nepi ka manéhna leumpang taranjang, jeung maranéhna ningali kaéra-Na. Tuluy anjeunna ngumpulkeun maranéhna babarengan ka hiji tempat anu dina basa Ibrani disebut Armageddon. Sarta malaikat nu katujuh ngocorkeun bokorna ka awang-awang; tuluy aya sora anu tarik kaluar ti Bait Suci sawarga, ti tahta, nyebutkeun, Geus rengse. Wahyu 16:12–17.